

INDEX DISPUTATIONUM

Theologicarum

sub Praesidio Leonb. Hutleri.

De Confessione Augustana

2 De unitate essentiae divi-
nae et personarum Trinitatis

3 De personarum in unadi-
vina essentia differentis

notis characteristicis ordine
et de generatione ac divi-
nitate filii Dei aeterna

4 De divinitate Spiritus Sancti
ejusque aeterna processione

a Patre et filio, et de Sa-
cramentis tam veteribus quam
recentioribus etc.

5 De peccato originali per
difficiliorem scripturam poly-
synum opposita.

6 De blasphemia in Spiritum
sanctum sive peccatum ad
mortem

7 De unione hypostatica di-
varum naturarum in Christo

8 De communicatione et
naturarum et eorumque
idionatum in Christo

9 De officio Christi sacerdo-
tali et statu humilitatis

10 De officio Christi re-
gio, et statu exalta-
tionis

11 De justificatione ho-
minis peccatoris coram
Deo

12 De efficacia ministerii
verbi et sacramentorum

Deq. Ministeriorum Ecclē-
siae vocatione

13 De bonis operibus

14 De Ecclesia a. 7. 8. c. 11.

15 De sacramento ingere-
re 13 a. c. 4.

16 De Baptismo, c. 4.

17 De Coena Domini. 10

18 De Penitentia et
Confessione 11. 12

19 De Traditionibus hu-
manis in Ecclesia

20 De rebus civilibus
et potestate Ecclēsi-
astica. 16 c. 7

21 De extremo pudore

22 De libero arbitrio

23 De causa peccati

24 De cultu sanctorum

25 Ex Jerem. Ecce agnus
illi Dei qui tollit peccata
mundi

26 De verbo Dei
scripto seu scriptura
in sacra.

DISPUTATIO XIX.

De

ANTICHRISTO
MAGNO

DE QVA

Spiritu sancto duce

SUB PRÆSIDIO

LEONHARTI HVTTERI,
SS. THEOLOGIAE
DOCTORIS,

Respondebit

MARTINVS FRANCVS
Vtenbachensis Tyrigeta.

*Ad diem 18. Novembris horis locog,
consuetis.*

Typis TOHLE STEINMANNI.

ANNO MDLXCVI.

REV EREN DIS, AM-
PLISSIMIS, CLARISSI-
mis & doctissimis viris,

Dn. ANTONIO PROBO
SS. Theologiae Doctori

Dn. M. MARTINO RUTILIO,

Dn. IOHANNI MAIORI,

Ecclesiae Vinariensis Superintendenti, diaco-
nis fidelissimis & Synedrij ibi-
dem adfessoribus di-
gnissimis.

ET

Dn. WOLFGANGO ZETZSCHING
Quaesturae Dornburgensi & Camber-
gensi praefecto vigilan-
tissimo,

DD. & fautoribus suis summa observantia
colendis

Hæc de Antichristo Magno Θεολογήματα
in grati animi symbolum
nuncupat

Martinus Francus R.

DE ANTICHRISTO.

THESIS I.

INTER CAETERAS NO-
vissimi temporis, in quod nos incidimus,
calamitates, locum ferè primarium ob-
tenturum ANTICHRISTVM, Christi Ser-
vatoris & regni ejus hostem ἀπορον, Scri-
ptura divinitus inspirata pronunciat.

2. Quamquam autem ratione & ἔργων Antichri-
stus est, quicumq; Christo adversatur, sive id moribus fiat &
vi externa, sive falsa doctrina, (quemadmodum multos
suo jam tempore factos Antichristos D. Iohannes asseve-
rat;) Spiritus sanctus tamen de insigni & magno quo-
dam, qui pra caeteris omnibus Christum in membris suis
maximè sit persecuturus, vastaturus horribiliter regnum
ejus, & gentes linguasq; saltem non omnes hypocrisi ac
mendacijs seducturus, vaticinatur.

1. Can. 28.
28.

3. Quis sit ille, numq; venerit, (cum tam varia de
utraq; hac questione non apud priscos tantum Patres, sed
& apud neotericos, sint opiniones, & verò nosse utrumq;
piorum omnium plurimum intersit;) pralucente verbi di-
vini pharo & applicatio rerum eventu, dispiciemus.

Agens, qua
Patrum
sententia
removen-
tur.

4. Ac sanctos quidem Patres quod attinet, tot fer-
mè apud illos inveniuntur, quot sunt eorum qui de hac
materia scripsere, sententia.

5. Opinati sunt enim aliqui, ipsum Diabolum Anti-
christum

1. D. Hip-
polytus &
Theodores-
tus.

christum futurum; ac quemadmodum Christus fuerit incarnatus, sic τῶν κακῶν illum Christi ἀντικείμενον carnem etiam humanam subiturum esse.

2. Laetantius. Probabile hoc videtur etiam Bellar. T. 1. l. 3. c. 12. p. 877
3. Sev. Sulpit. c. 2. p. 105
D. Ambr. lib. 2. c. hist.
4. Plerorumq; Patrum opinio.
Iren. c. 10. 15.

6. Quidam non ipsum Diabolum, sed quendam malo spiritu genitum, Antichristum fore rati sunt.

7. Alij monstrum illud hominis & sanguinis Christiani sitientissimum hostem C. Tib. Neronem in vitam rediturum esse tradiderunt.

8. Pleriq; Iudaeum futurum sensere, oriundum e tribu Dan, nasciturum Babylone ex impura muliere, omni magia & veneficio plenum, &c.

9. Haec opiniones & ejus farinae aliae, cum & a semetipsis, & imprimis ab oraculis divinis multis modis dissentiant, merito eas valere jubemus.

10. Excusamus tamen pios Patres, cum quod eventu destituti non certo pronunciare potuerunt de mente oraculorum, quae clausa fore usq; ad ultima tempora, Dan. 12, 9. Angelus ipse Danieli facetur: tum hoc nomine, quod ipsimet testantur, se saltem referre suas opiniones, nihil certi definire.

Recentiorum de Antichristo sententia.

11. E neotericis vero non nemo est, qui Mahumetem seu Turcam & successores ejus Antichristum esse statuit.

Turca Antichristus est.

12. Ac sane Antichristum eum esse, & facile primarium etiam, inficiari nec possumus nec debemus.

13. Vaticinia enim luculenta plurimaq; in sacris habentur, quae ita comparata sunt & eventu comprobata, ut de nullo alio, nisi Turca, intelligi possint.

Ezech. 38 & 39.
Apoc. 20.
Dan. 7, 8.
25.

14. Quae sunt illa de Gogo & Magogo, parvulog; cornu, quod tria anteriora cornua seu regna de quarta Romanorum Monarchia avulsurum sit, quod leges & tempora

tempora mutatarum, locuturum grandia adversus san-
ctum sanctorum, praeliaturum adversus sanctos altissimi,
& victorias obtenturum clarissimas.

15. Quo minus tamen Turca Antichristus ma-
gnus ille, seu καὶ ἐξοχλῶ & in specie sic dictus habeatur, se-
quentes obstant rationes.

Sed non
magnus il-
le.

16. I. Antichristus enim à Paulo ita describitur,
quòd sedeat in templo Dei seu in Ecclesia: Mahometes
autem & successores ipsius sunt extra Ecclesia pomeria &
extra cœtum baptisatorum.

2. Theff. 2.
4.

17. II. Antichristus super bestia decicorni & ses-
picipiti, in Babylone mystica, urbe magna, qua habeat
imperium in populos, sita q̄ sit inter duo maria, id est, Ro-
ma, sessurus perhibetur: Turca Orientem occupaturus.

Apoc. 17.
3. 9. 18.
Dan. 11.
45.

18. III. Antichristus multo tempore latiturus in
Ecclesia dicitur, ita ut pro hoste Christi non agnoscat,ur,
sed opus habeat, ut divinitus reveletur: Mahometes
jam inde à primis incunabulis pro aperto Christi & Eccle-
siae hoste fuit habitus, nec ulla peculiari revelatione in-
dignit.

2. Theff. 2.
7. 8.

19. IV. Antichristus talis nobis pingitur, cuius
adventus sit in signis & prodigijs fallacibus: At Mahu-
metes ipse testatus est, se venisse non in potestate miraculo-
rum, sed gladij. Hinc etiam ab Arabibus contemptus fuit,
quod miracula non posset edere. Ac quanquam glo-
rietur alibi de luna in partes secta, cuius dimidiam portio-
nem in manica sua occultâre: tam absurdum tamen &
frivolum id est commentum, ut ab ipsis etiam Mahumetis
suis falsè rideatur.

2. Theff. 2.
9.

20. V. Antichristus sanaturus vulnera bestie seu

Apoc. 13.

A 3 Monar-

Monarchia Romana predicatur: Turca verò adeò non sanavit, ut tria potius lethalia, totidem avulsis cornibus, inflixerit.

Dan. 11,
37.

21. *Vl. Antichristus à γαμ & nobis ob oculos sistitur, quiq; spreturus planè sit conjugales & legitimos mulierum amores: Turcam maritum esse liquido constat.*

22. *Notas discriminis plures, qui vaticinia & eventus utriusq; contulerit, facile deprehendet.*

Pontificio-
rum de
Antichri-
sto opinio-
nes.

23. *Pontificij tandem sunt, qui ad propositas quaestiones de Antichristo respondere conantur, sed non omnes tamen eodem modo.*

Hagerus
Friburgen-
sis contra
D. Heer-
brand.

24. *Pleriq; communem Patrum errorem errant, Antichristum scilicet nasciturum esse de tribu Dan: quod ipsum probari volunt vaticinijs D. Jacobi Gen. 49, 17. Dan coluber in via, cerastes in semita, mordens ungulas equi, ut cadat ascensor ejus retrò. Et Ieremia, cap. 8, 16. A Dan auditus est fremitus equorum ejus &c.*

T. 1. lib. 3.
c. 11.
878. &
879.

25. *Robertus verò Bellarminus hoc ipsum pernegat, & non posse ex scripturis ostendi, nec ullam earum scripturarum hoc convincere, disertè fatetur, (quo nomine maximas ipsi gratias agimus;) siquidem Patriarcha de Samsone, Prophetas de Nabuchodonosore loquatur.*

26. *In ceteris autem adstipulatur complicibus suis, nimirum Antichristum nondum venisse: venturum autem paulò ante extremum diem: fore item unum saltem ac singularem hominem, nasciturum ex gente Iudaorum & circumcisum iri ac sabbatum observaturum, saltem ad tempus: venturum precipuè propter Iudaeos, & ab eis*

ab eis tanquam Messiam receptum iri, instauraturum
templum Ierosolymitanum & in eo sessurum, occisurum
Enochum & Eliam, tribus saltem annis cum dimidio do-
minaturum, & quae sunt huius fursuris alia.

27. Hac omnia & alia consimilia, cum de scriptu- Hieron. in
ris sacris auctoritatem non habeant, eadem facilitate con- c. 23. Mat
temnuntur, qua probantur.

28. Quod enim de singularitate seu individuo
Antichristi suaviter nugantur Pontificij, ex vocabulo
& articulo Græco singularis numeri Antichristo ab
Apostolo tributo: vel malicia mera est, vel puerilis insci-
tia, virgis potius quam operosa responsione corrigenda.

29. Solenne enim hoc perquam est non modo Spi- Prov. 24,
ritui sancto, ut vocabulo & articulo singularis numeri 16.
totam speciem & seriem plurimorum sibi succedentium 1. Pet. 5, 8.
collectivè denoret: sed ipsis etiam Pontificijs, ut Papa, sin- Hebr. 9, 7.
gularis numeri voce, totam illam Pontificum colluviem si-
gnificent.

30. Locus porro Iohanniticus: Si alius venerit in Ioh. 5, 43.
nomine suo, illum recipietis &c. ex quo Bellarminus pro-
bat Antichristum receptum iri à Iudeis pro Messia: neq;
de Antichristo propriè sic dicto loquitur, neq; categoricè
quicquam pronunciat, quòd omninò propter rei certitudi-
nem necessum erat, neq; definitè de uno vel certo aliquo
quicquam habet, nec verbulum tandem ullum de fictitio
Iudeorum Messia continet.

31. Enochum in vitam rediturum, veritas papalis
est, id est, purum putum mendacium: Heliam jam venisse Matth. 24
Christus ipsemet locupletissimus testis est. Quomodo ergo 14. & 17.
ab Antichristo occidi poterunt? 11. Luc. 17.
17.

A 4 Tempus

32. Tempus & tempora & dimidium temporis
Dan. 12, 7. Apoc. 12, 14. (quorum Daniel & autor libri absconditi mentionem faciunt) ex quibus Romanenses regnum Antichristi definiunt annorum trium cum dimidio; qualia sint, Pontificij docere nequeunt. Nos angelicos annos intelligi more Scripturarum & eventu edocti tutius credimus.

33. Remotis ergo & refutatis opinionibus erroneis, ^{vera sententia.} veram jam astruemus sententiam: ac primum quidem notas precipuas, quibus Antichristus magnus in sacris literis graphicè depingitur, colligemus: deinde si cui tribui atq; applicari illæ queant, videbimus: quo ipso & quis sit Antichristus, & num venerit, liquido constabit.

34. Ac ut à primo Antichristi ortu ortum ducamus, adventus ipsius, Apostolo teste, est καὶ ἐν ἐγγύχειον Sathane cum omnipotentia & signis ac prodigijs mendacibus, & cum omni fraude injustitia in ijs qui pereunt: atq; jam olim Apostolorum temporibus mysterium illud iniquitatis peractum & Antichristus in mundo fuit: tantum obstitit aliquis, quo sublato & facta prius etiam defectione, revelari debuit & interfici sine manibus, Spiritu oris Domini, & destrui apparitione adventus ejus.

35. Domicilium & sedes ejus dicitur fore templum Dei, bestia septiceps & decicornus, Babylon mystica, urbs magna, quæ habeat imperium in populos, quæq; inter duo maria sita sit.

36. A moribus etiam describitur, quod elevet sese super omnem Deum, dominatum, dignitatem, seq; in templo

plo Dei ut Deum ostendat; interficiat sanctos plurimos, ita ut eorum sanguine inebrietur: amores mulierum non curet, sed prohibeat nuptias, oculos autem adulterij plenos habeat; thesauris auri & argenti dominetur, & cor habeat ad avaritiam exercitatum.

37. Potissimum verò doctrinae ipsius mentio fit, utpote qua maximè Christo advesetur, nempe quòd post habito Deo patrum suorum Deum suum Maüzim colendum proponat, abneget Deum Patrem & Filium, connubia cibosq; certos prohibeat, &c.

38. Iam si totum perlustremus orbem, ac in omnes terra angulos oculos convertamus, omniumq; temporum historis revolvamus, singula hac *ἠρωματὰ & κελήρια* in neminem sub Sole alium, nisi **PONTIFICI-CEM ROMANVM** & regnum ejus precise competere videmus.

39. Adventus enim ejus verè fuit secundum operationem Sathanae, partim cum omni potentia & fraude emungendo magnates opibus, partim ad Divorum sacella, statuas, sepulchra, reliquias, prodigijs & signis fallacibus auctoritatem sibi conciliando.

40. Ejus etiam fundamenta viventibus adhuc Apostolis jacta sunt, varijs in Ecclesia primitiva de persona & officio Christi, de legibus Mosaicis, traditionibus humanis, justificatione, operum meritis, Sacramentis, conjugio, cœlibatu, abstinentia à certis cibis, observatione dierum, &c. exortis haeresibus, quae postmodum progressu temporis in unum quasi corpus, Papatum nempe Romanum, coaluerunt.

41. Quò minus tamen proruperit & palàm tyrannidem suam exercere cœperit, obstitit seculis aliquot eum

45 piorum

2. Pet. 2.
10. Dan.
11, 44.
Apoc. 17.
6. Dan. 11.
37. 1. Tim.
4, 2. 2.
Pet. 2, 14.
Dan. 11,
43. 20.
Pet. 2.
Dan. 11,
37. 38.
1. Ioha. 2,
22. 2. Pet.
2, 1. 10.
Tim. 4, 3.
2. Pet. 2,
14.
Papa Ro-
manus ve-
rè magnus
Antichrist.

Ortus.

Incrementa.

piorum in Ecclesia Doctorum cura fervorq; hominum fidelium erga doctrinam caelestem, tum Romani Imperij maiestas & potentia: qua utraq; tandem languescens, paulatim quod occultè foverat, in apertum protulit, & horribilis defectionis autor fuit.

Revelatio & occisio. 42. Deniq; novissimis his temporibus divinitus revelatus fuit, occisusq; non armis externis, sed gladio verbi divini, in animis piorum; nec quicquam superest, nisi ut altissimus ipsum adventu suo penitus extirpet atq; destruat.

Sedes. 43. In templo verò Dei, quae est Ecclesia, uti natus est, sic dominium etiam sibi arrogat: & Romam, quae Monarchia metropolin, septem quae una sibi muro circumdedit arces, quaeq; inter duo maria, Tyrrhenum & Adriaticum sita est, occupavit.

Mores. 44. Mores etiam exactè respondere, nemo, qui vel per transennam saltem Papatum Romanum introspexit, vel quae de eo literarum monumentis prodita sunt, cognovit, ignorare poterit.

Doctrina. 45. Doctrinam quod attinet, non amplius Deum patrum suorum colit, (is enim quomodo coli velit, in verbo suo patefecit) sed ἀπολατρείαν & εἰδολολατρείαν instituit, venerando Deum illum suum missaticum, antiquitati puriori prorsus ignotum, sanctis item defunctis & eorum reliquijs atq; imaginibus divinum honorem conferendo.

Tit. 1, 16. 46. **DEVM** Patrem & Filium profitetur se
Psal. 14, 1. scire, factis autem abnegat, & in corde suo dicit, non est **DEVS**: imò verbis etiam voluntatem paternam **DEO** Patri, ac Filio salutare officium derogat, eademq; **Ma-**
ria

via virgini, & reliquo beatorum caelorum choro attribuit.

47. Coniugium carnale vita genus indiget, in quo qui vivant, Deo placere nequeant, ac ipsi toti ordini Ecclesiastico prorsus interdixit.

48. Ciborum quorundam usum statis temporibus per salutis periculum prohibitum esse, mordicus etiam propugnat.

49. Romanum igitur Pontificem ipsissimum esse Antichristum, utut maximè adulatorem & mercatores ejus sanctissimum patrem, Christi vicarium, caput & sponsum Ecclesiae, principem sacerdotum, Episcopum oecumenicum, & nescio quem alium ipsum salutent, sole meridiano clarius ex ipsis SS. literis demonstratum esse, nemo, cui vel gutta sanae mentis, & cui pietas atq; salus cura cordiq; est, inficiabitur.

50. Christum Servatorem, Antichristicidam, qui in medio inimicorum suorum dominatur, rogamus toto pectore, ut magis magisq; spiritu oris sui Antichristum jugulet, & quamprimùm adventus sui claritate aboleat, piosq; omnes ab ipsius in stagnum ignis & sulphuris coniecti tyrannide liberatos aeternum salvet. Amen.

* ☩ *

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ad Doctissimum Dn.
Respondentem.

Siccine tam sanctas curas agitarier, isthac
Siccine te studij pondera ferre die?
Ocia quâ ludis, quâ poclis evacuandis
Nuncupat illecebris dedita turba malis.
Nimirum

*

Nimirum memores Pietatis : nomina mentem
Flectunt, quæ quondam lux hodierna dedit.
Ista namq; die cœpisti vesceri aura :
Te CHRISTI membris addidit ista dies.
Quid? quod & illius præsens est nobilis ortu
Lux, ANTICHRISTI qui tremefecit opus,
Tanta igitur meritò benefacta hac luce revolvis,
Nataliq; tuo gaudia digna capis.
Ast ego conatus grator : tibi IOVA benignus
Adstet : Voti summa sit ista mei.

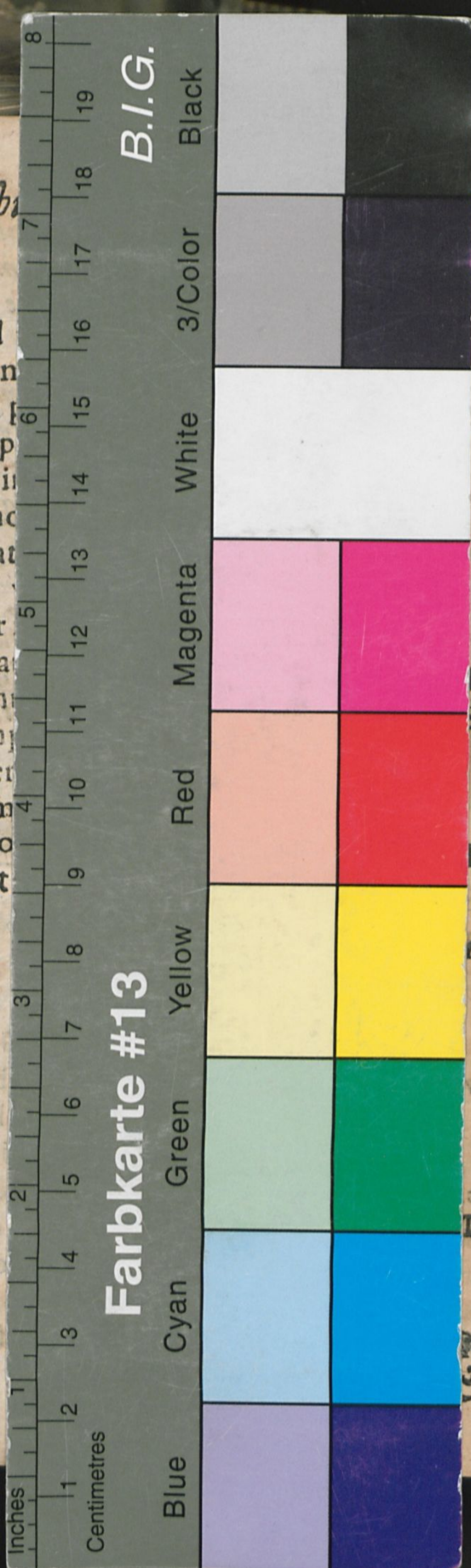
*M. Nicolai Rhostii Genensis
Ecclesia Diaconi.*

Cur tibi belligero dedevint à Marte parentes
MARTINI nomen, Martis bellig, cruenti
Ignaro, dubia mirabar mente : sed ecce
Omne modò tollis dubium MARTINE, quod acer
Ad pugnam prodis miles, non ense nec armis
Terrens certans, sed spiritualibus armis
Christi & Christicola plebis consurgis in hostem,
Romanumq; studes interficere Antichristum.
Felici auspicio committas praelia, versis
Hostibus inq; fugam viridi redimitus oliva
Victor ovans redeas. Sic Martia nomina verè
Gestabis : Sic te laus, fama decusq; manebit.

M. Nicolai Rebhan,

Po. J. J. J. J.

DISPUTATIO XIX.

De

ANTICHRISTO MAGNO

DE QVA
Spiritu sancto duce

SUB PRÆSIDIO

ONHARTI HVTTERI,
S. THEOLOGIAE
DOCTORIS,

Respondebit

RTINVS FRANCVS
Vrenbachensis Tyrigeta.

*ed diem 18. Novembris horis locog.
consuetis.*

Dr. J. J. J. J. J.

HAEC DE ANTONIO STEINMANNI.

ANNO clo 1o XCVI.